

Szávay István
országgyűlési képviselő

V/15095

Érkezett: 2015 JÚN 05.

Írásbeli kérdés

Kövér László úrnak,
az Országgyűlés elnökének

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Magyarország Alaptörvénye 7. cikk (2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok intézni a nemzetpolitikáért felelős tárca nélküli miniszterhez, mint a tárgyban illetékes minisztérium irányítójához

„Megmenti-e a Kormány az enyészettől a szilágylompéрти Ady-gyűjteményt?”
címmel.

Tisztelt Miniszter Úr!

Néhány héttel ezelőtt szülővárosomból, a soltvadkerti Kossuth Lajos Evangélikus Általános Iskolából egy hetedik osztályos csoport a Határtalanul! program keretében erdélyi testvértelepülésünkön, Sarmaságon járt. Az utazás során a szilágylompéрти híres kazettás mennyezetű református templom mellett Ady Endre hagyatékát képező tárgyi emlékeket is megtekintettek. Kevesek által ismert tény, hogy Szilágylompértra a híres költő második otthonaként tekintett, mivel itt élt nagynénje, Ady Julianna, akit gyakran meglátogatott. A mai napig itt található az Ady család padja, egy több mint százéves gesztenyefa és a hozzá tartozó kőasztal, ahol több Ady-vers is született.

Több mint százéves papírok és újságok porosodnak az épület padlásán, amelyeket pár nappal az iskolások érkezése előtt a vihar szétszórta az udvaron. A szóban forgó családi kúria ugyanis az 1800-as évek elején épült, mára jórészt lakhatatlan, birtokba vette az

enyészet. A fiatalokban megfogalmazódott a tettvágy, hogy megmentsenek egy magyar emlékhelyet, és levélben hívták fel figyelmemet az áldatlan állapotokra.

Utánajárva a dolognak megtudtam, hogy a hagyaték a helyi református lelkész tulajdonában van, aki minden tőle telhetőt megtesz a tárgyi emlékek megmentéséért, de sajnos az ingatlan erre nem alkalmas. Amennyiben lenne egy falumúzeum vagy emlékház, szívesen felajánlaná mindezeket, a probléma az, hogy jelenleg nincs kinek.

A kúria ugyanis az Ady-utódok közös tulajdona, akik szétszóródtak a nagyvilágban. Mivel magántulajdonban van, az önkormányzat és az egyház nem tud pályázni a felújítására. Az örökösök azonban ingyen nem mondanának le a nagy eszmei értékkel bíró épületről. Információink szerint a 15 éve lakatlan épület piaci értéke a hozzá tartozó telekkel együtt sem haladja meg a hárommillió forintot, eszmei értéke azonban igen nagy.

A fentiek alapján kérdezem tehát Miniszter Urat:

- *Lát-e valamilyen módot arra a Kormány, hogy az ingatlant az örökösöktől megvásárolja vagy más módon közösségi tulajdonba vegye?*
- *Szándékozik-e a Kormány a jelentős eszmei értékkel bíró emlékhelyet felújítani, méltóképpen berendezni és az utókor számára látogathatóvá tenni?*
- *Amennyiben a Kormánynak erre nincs lehetősége, milyen segítséget tudnak nyújtani a közigazgatásilag illetékes sarmasági önkormányzatnak?*

Budapest, 2015. június 5.

Szávay István

Országgyűlési képviselő
Jobbik Magyarországért Mozgalom